

Önéletrajz

„1921-ben születtem Budapesten. Apám, Taub Jenő ezüstműves mester volt.

Középiskoláimat a Gizella Királyné Leánygimnáziumban végeztem. Érettségi után beiratkoztam a Pázmány Péter Tudományegyetem bölcsészkarára, de magyar-latin szakos tanári okleveletem csak 1954-ben szereztem meg az Eötvös Loránd Tudományegyetemen.

1949-től kiegészítő tanári állást kaptam az akkori Apáczai Csere János Tanárképző Főiskola gyakorló iskolájában, majd ugyanitt magyar szakos vezető tanárként tanítottam a főiskola megszűnéséig. 1954-ben áthelyeztek a Trefort utcai gyakorló iskolába. Vezető tanári munkámon kívül a magyar nyelv tantárgypedagógiáját is tanítottam, előbb a főiskolán, majd az egyetemen.

1960-ban adjunktusként az ELTE Neveléstudományi Tanszékére kerültem, ahol 1974-ig elsősorban didaktikai tárgyú előadásokat tartottam. Ezután saját kérésemre az Országos Pedagógiai Intézet munkatársa lettem. Áthelyezésemért kértem, hogy részt vehessek a tantervi reform munkálataiban. Az OPI-ban előbb a didaktikai tanszéken dolgoztam, majd a felső tagozat magyar nyelvi tantárgyának gondozásával bíztak meg. Aktív pályám utolsó négy évét az OPI tantervelméleti osztályán töltöttem főmunkatársként. 1985-ben mentem nyugdíjba. Nyugdíjasként 1990 júniusáig az ELTE Általános Iskolai Tanárképző Karán szerződéses félállásban leíró nyelvtant és tantárgy-pedagógiát tanítottam.

Oktató munkám mellett 1950 óta nyelvtani, tantárgy-pedagógiai és didaktikai tárgyú könyveket, cikkeket írtam, főképpen pedig magyar nyelvi tankönyveket és egyéb taneszközöket készítettem az általános iskola felső tagozata számára. Kandidátusi fokozatot a neveléstudomány köréből 1987-ben szereztem korábbi munkásságom tézisszerű összegezésének megvédése alapján.

Pályám során három kitüntetést kaptam: a Munka Érdemrend ezüst fokozatát 1976-ban, Apáczai Csere János-díjat 1981-ben, Pedagógus szolgálati emlékérmét pedig 1985-ben.

Politikai pártnak nem voltam tagja, most sem vagyok.”

1991. január

Takács Etel